

ยิ่งเกลียดยิ่งใกล้

อุ้นเรือน นันทพงษ์
นางวิชาชา แห่งวัดอัมพวัน

พระภาวนาวิสุทธิคุณ
R5012

บทนำ

ปลายเดือนเมษายน ต่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๔ นี้ เป็นสัปดาห์ปฏิบัติธรรมของยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย มีผู้เข้าปฏิบัติธรรมฐานจำนวนถึง ๗๐๐ คนเศษ โดยมีคุณแม่ ดร.สิริ กรินชัย และคณะเป็นวิทยากรผู้ฝึกอบรม

คืนวันที่ ๓ พฤษภาคม เป็นวันสุดท้าย ยุวพุทธิกสมาคมฯ จึงจัดให้มีการบำเพ็ญกุศลทอดผ้าป่า เป็นการให้ลูกโยคี ทำบุญด้วย ใช้น้ำสงฆ์ด้วย

ได้อารธนาหลวงพ่อบาซึกผ้าป่าและแสดงสัมโมทนียกถา เพื่อเพิ่มพูนศรัทธาปสาทะและความร่าเริงในธรรม เป็นรายการปัจฉิมนิเทศที่ประทับใจแก่ลูกโยคีทุกคน

หลวงพ่อกำลังคิดธรรม

ขอเจริญพรพี่น้องที่มาปฏิบัติธรรมทุกคน เป็นผู้มีความศรัทธาทั้งนั้น ข้อสำคัญอยู่ที่ท่านจะรักษาบุญวาสนาที่ได้รับไปแล้วนี้ไว้ได้หรือไม่ บางคนมาสร้างบุญวาสนาแล้ว ก็ไม่รักษาไว้ กลับไปถึงบ้านก็คลาย หนักเข้าก็ทิ้ง แล้วจิตก็กลับเข้าสู่ภาวะเดิม น่าเสียดายโปรดจำไว้ว่า การทำจิตให้เป็นกุศลนั้นจะต้องปฏิบัติโดยต่อเนื่อง ทำอะไรทำให้จริง ทำจริง-เข้าถึงแล้วท่านจะซึ่งใจ มีสัจจะ เมตตา สามัคคี มีวินัย ประทับใจในพระคุณของบิดามารดา ครูบาอาจารย์ เกิดความรับผิดชอบในหน้าที่การงานอันจะเป็นมงคลแก่ชีวิตสูงสุด

ภาคปฏิบัติธรรมนี้ ชั้นสูงนะ ไม่ใช่ฉันตักบาตรข้าวชั้นแกงโก ไปวัดฟังธรรม แล้วว่าเป็นคนมีบุญ ไม่ใช่ละ การเจริญกรรมฐาน เป็นงานสร้างความสุขที่วิเศษสุดให้แก่ชีวิตจิตใจของเราทุกคน จึงจำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่อง

อาตมาอยากให้ท่านได้บุญ ปฏิบัติกรรมฐานให้เกิดความสุข มีความสนุกในการทำงาน ชีวิตนี้คือชีวิตกรรมฐาน

ถ้าใครปฏิบัติได้จะแสดงออกมา ๑๐ ข้อ ย่อใจความดังนี้

๑. ขยันและประหยัด
๒. ยืนหยัดอดทน
๓. ทำตนเชื่อถือได้
๔. อ่อนน้อมถ่อมตน เจียมตัวเจียมตน วางตนไว้เหมาะสม

๕. ตั้งปณิธาน มีสัจจะ ทำอะไรไม่มีเดี๋ยว คนนั้นมีบุญแล้ว ได้วาสนาแล้วมีกุศลอยู่ในตัว
๖. วางตนเป็นกลาง
๗. มีจิตเมตตา
๘. ไมโลภ รู้สันโดษ
๙. รู้กาลเทศะ รู้กิจจะลักษณะ รู้จักเด็กรู้จักผู้ใหญ่ รู้จักวางตัวให้เหมาะสมสวยงามน่ารัก คนมีบุญวาสนาเป็นอย่างไร
๑๐. รู้ใจคนอื่นได้

ยิ่งเกลียด-ยิ่งใกล้

อาตมาอยู่ที่วัดอัมพวันนี่ ต้องต่อสู้ มือเท้าพองก็ต้องสู้ ต้องสร้างความดี ต้องใช้เวลามากถึง ๓๕ ปี กว่าจะมีคนเข้ามาช่วยด้วยน้ำใจ โดยไม่ต้องการสินจ้างรางวัลใด ๆ

สร้างวัดถุด้านรูปธรรม ใช้เวลาน้อย เช่นสร้างศาลาสุธรรมภาวนานี้ ใช้เวลาเพียง ๑ ปี ๖ เดือน ก็เสร็จตามสัญญาจ้าง แต่การพัฒนาจิตใจนี้ยากมากต้องใช้เวลามาก

อาตมายอมถวายชีวิตต่อพระพุทธเจ้า สำหรับงานสร้างคน ยุวพุทธกสมาคมแห่งประเทศไทยฯ เห็นใจ-เข้าใจอาตมาดี

ขอลกลับไปหาคนที่มาช่วยอาตมาด้วยน้ำใจ มาเป็นกำลังสำคัญให้วัดอัมพวันในปัจจุบันนี้ อาตมาเริ่มสร้างความดี ด้วยการไปช่วยเขาก่อน ให้ลูกเขาได้เรียนหนังสือเป็นใหญ่ เป็นโตช่วยให้เขาร่ำรวย ช่วยให้เราสวย ช่วยให้เราดี ช่วยให้เราปัญญา ต้องเคลียร์พื้นที่ให้เขาก่อนเป็นเวลานานมาก

นางวิสาขาแห่งวัดอัมพวัน

ขอยกตัวอย่าง แม่อุ้นเรือน นันทพงษ์ เมื่อก่อนตัดรูปขาย อยู่อำเภอพรหมบุรี คุณนิพนธ์ นันทพงษ์ สามีกก็ถีบจักรยานไปถ่ายรูปตามวัด เมื่อก่อนอยู่ที่ท่าข้าม อำเภอบางระจัน ไม่ค่อยมีเงินทอง อาตมาต้องเอาเรือไปรับมาพรหมบุรี แล้วก็สอนเขา แม่เมตตาให้เขาเดี๋ยวนี้สบายมาก พอได้เวลาให้ย้ายไปอยู่ลพบุรี เช่าห้องไว้ก่อนอยู่หน้าวิกนารายณ์

แม่อุ้นเรือน เติมหีบของชายเท้าแตกเลย ชายดิบขายดี ต้องเสียดสละทางร้าน ไม่ขายของ อุตส่าห์มาช่วยงานสร้างคนกับอาตมา เขาไม่ต้องการสตางค์หรอก

เราช่วยเขาก่อนนานแล้วนะ ตั้งแต่ยังเป็นสาว แล้วเขาไปมีลูกตั้ง ๗-๘ คน ดี ๆ หมดไปเช่าห้องอยู่ห้องเดียวแล้ว สองคนสามีภรรยาช่วยกันทำมาหากิน สวดมนต์ไหว้พระเป็นประจำ

เดิมแม่อุ่นเรือนเค้าเกลียดอาตมา เพราะว่าเราเอาสามีเขามาเข้าวัด เขาไม่ชอบคนวัด แต่สามีเขาเป็นคนเข้าวัด ยืนไปยืนหน้าร้านเขา เขาค่อนข้างขี้ขลาด ๑ พูดยว่า จะพาสามีเขาไปไหนอีกล่ะ

เอาละกฎแห่งกรรม ยิ่งเกลียดยิ่งใกล้ ยิ่งรักยิ่งห่างไกล บางคนไม่รู้คำนี้ ถ้าทำหนึ่งกรรมฐาน ท่านจะรู้คำนี้ชัดเจน

หากท่านไร้คุณธรรม มาปฏิบัติ ๗ วัน ท่านจะรู้คุณธรรมของท่าน ว่ามีคุณธรรมหรือยัง ปัจจัยตั้งเวทิตัพโพ วิญญูหิ วิญญูชนจะรู้ได้เฉพาะตน

นี่นะคนมีบุญ มันก็เกิดส่งผลเอง แม่อุ่นเรือนเขาก็ไม่อยากจะทำบุญเพราะมีเงินน้อย แต่อาตมาช่วยเขาตลอด

สามีเขาถ่ายรูปตอนอาตมาสร้างโบสถ์ที่วัดกุฎีลอย พรหมบุรี เมื่อ ๓๘ ปีโน้น เขาถ่ายรูปให้ไม่คิดเงินเลย อาตมาก็บอกเขาว่า เอาละ คุณนิพนธ์ อาตมาจะช่วยต่อไปนะ ก็แผ่เมตตาให้เขาและสวดมนต์ภาวนาด้วย

ถึงเวลาก็ย้ายไปอยู่ลพบุรี ไปอยู่ห้องเล็ก ๆ ก็บอกเขาว่า เอาละอุ่นเรือนตั้งใจสวดมนต์

เกลียดนั่นแหละทำให้รัก สวดมนต์ไหว้พระ นั่งกรรมฐานความเกลียดก็หายไป ความรักเข้ามาแทนที่ มีปัญญาอยู่ตรงนี้

อาตมาเกลียดพระ ต้องมาเป็นพระ ท่านอย่าไปเกลียดคนโน้นรังเกียจคนนี้นะ ท่านจะเป็นอย่างนั้น ถ้าท่านแผ่เมตตา นั่งกรรมฐาน ความเกลียดจะหายไป ความรักจะเข้ามาแทนที่มีใช้หรือ ไปคิดเอาเอง

อาตมาก็ช่วยแผ่เมตตาให้ท่านเหล่านั้น ที่ต้องเช่า ข้าวต้องซื้อ ลูกตั้งหลายคน บอกว่าให้เอากรรมฐานไปใช้จะรวย ไม่ใช่กรรมฐานไปสวรรค์นิพพานที่คนเข้าใจเช่นนั้น

แต่เขาก็ทำอะไรไม่เป็น แต่งตัวก็ไม่เป็น เป็นสาวบ้านนอก ไม่เอาเหนือเอาใต้ แต่พอได้ธรรมะแล้วก็ทันสมัยเลย นี่อุ่นเรือนเขามาช่วยงาน ก็เล่าประวัติให้ท่านฟัง

เขาก็สวดมนต์ไหว้พระ พอเขาจะรวยก็มีเวรกรรมครั้งอดีตชาติซึ่งติดมา ๖๐% เรา รู้ก่อนล่วงหน้าว่าร้านของอุ่นเรือนกับร้านบางกอกเฟอร์นิเจอร์ไฟไหม้แน่ ๆ หมดสิ้นเนื้อประดาตัวอีกครั้งหนึ่ง เพราะเวรกรรมตามสนอง

ยิ่งสร้างความดี กรรมยิ่งทวงถาม สร้างความดีต้องมีอุปสรรคแน่นอน ต้องรู้ล่วงหน้าไว้อย่างนั้นจึงจะถูกต้อง เขามาวัด ช่วยเหลืองานต่าง ๆ เพราะเริ่มรวยขึ้นมาบ้าง สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม เสด็จที่วัดนี้ถึง ๕ ครั้ง ท่านพอพระทัยที่นี่มาก

สมเด็จพระสังฆราชเสด็จ เขาก็มาช่วย จัดวัดจัดสถานที่ อย่่าลืมน อุ่นเรือน จบ ป.๔ นะ แต่จัดสถานที่ จัดสี่จัดมาน รับเสด็จได้เหมาะสม น่าดูน่าชม ปัญญาเกิดจากกรรมฐานทั้งสิ้น

สมเด็จพระสังฆราชทรงพอพระทัยมาก เลยกบอกอุ่นเรือนว่า หนูมาใกล้ ๆ ซิ หลวงพ่อจะให้พร พระสังฆราชตรัสว่า “**ขนมสะเออะ** (เครื่องแห้งต่าง ๆ เช่น ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง เม็ดขนุน ฯลฯ) เลิกทำเสียทีนะลูกนะ เอา**ขนมอยุธยา**มาใช้ **ไข่กบ นางลอย นกปล่อย ไข่ต้อ หน้ากะทิ** เป็นประธานสำราญรมย์ชมสมบัติสวัสดิ์ลูกเอ๊ย” อุ่นเรือนเขาก็ทำเป็นที่พอพระทัยเป็นอย่างยิ่ง

เรื่องกตัญญูกตเวทีไม่มีจนนะ เขาได้มาจากวิปัสสนากรรมฐานที่ทำกันนี้ ขอให้ทำจริง ๆ นะ ทำจริงได้ของจริง ถ้าปลอมได้ของปลอม ถ้าท่านมีบุญก็รักษาบุญไว้ได้ ท่านมีกุศลก็รักษาวาสนาไว้ได้นะ

ในที่สุดได้รับพรแล้ว พรอันศักดิ์สิทธิ์ พรของพระอินทร์ พรของเทวดา พรของพระพรหม พรของบิดามารดา พรของครูบาอาจารย์สำคัญมาก

อย่าไปทำลายพร คือ โอวาทหรือกรรมฐานนะ ถ้าท่านไม่ทำก็เรียกว่า ท่านทำลายพรของท่านเอง รับสั่งจากครูบาอาจารย์แล้ว ท่านจะไปทำลายตัวเองก็แล้วแต่ท่าน ช่วยไม่ได้นะ

ยกตัวอย่าง **อุ่นเรือน**ที่เขาช่วยนี่ เอา**ชีวิตชีวา**มาช่วยเลย **ไม่ต้องมีสินจ้างรางวัลใด ๆ ทั้งสิ้น** เสียสละทิ้งร้านมาเลย ร้านก็ขายดีบขายดี เป็นตัวแทนเนชั่นแนลขายเครื่องไฟฟ้าทั้งหมด

และเรารู้เหตุการณ์ล่วงหน้าว่า ไฟจะไหม้บ้านเขา จนหมดเนื้อประดาตัว เพชรนิลจินดาจะหมด เตรียมทำกรรมฐานไว้ให้หนักนะอุ่นเรือนนะ แล้วสมศรีร้ายบางกองเฟอร์นิเจอร์เรารู้ ไฟจะเกิดจากตรงนั้น

พอดีอาดมาไปเมืองจีน ทั้งสองคนก็ไปเฝ้าสมเด็จพระสังฆราช พระองค์โปรดประทานพร ปวารณาตัวไว้เป็นลูกศิษย์ คือรักมาก เมตตามาก เพราะถูกใจ ทำอะไรดีหมดถูกใจทุกคน

อาดมาจำเป็นต้องเดินทางไปเมืองจีน ก็บอกว่าเป็นห่วงสองคนนี่มาก จึงได้บอกกับหลวงพ่อดอนเมืองว่า ก่อนค่านี้นะ ลูกศิษย์ผมไฟไหม้บ้าน **ตอนนั้นกำลังพักอยู่นครแต่จิ๋ว**

ทีนี้เราก็แผ่เมตตา ไหม้ก็ไม่ใช่ไรนะ แต่ขอให้ทรัพย์สินบางอย่างอยู่บ้าง และให้ปลอดภัยต่อชีวิตบ้าง อย่าตายเลย ในที่สุดเขาก็มีชีวิตรอดได้ และมีทรัพย์สินเหลืออยู่บ้าง ตามที่อธิษฐานจิตช่วยทุกประการ

โยมผู้เฒ่าผู้แก่ บอก เออ! เป็นห่วงเฉพาะสาว ๆ นะ เขาสวย คนแก่อย่างฉันนี้ไม่ห่วง เมื่อไฟไหม้บ้านหมดแล้ว เขาถึงได้รู้ว่า หลวงพ่อไม่ได้ห่วงสาวแต่ห่วงอย่างนี้

นี่เพราะอุณหภูมิมือทึบหนาวติดมา ๖๐% ต้องไฟไหม้บ้านแน่ ๆ ถ้าทำกรรมฐานมันจะยับยั้งได้ มันจะร้ายขึ้นอีกกว่าเก่า และได้ที่เป็นของตัวเองด้วย

ที่วิทยากรคุณแม่สิริสอน ก็เอาไปใช้ในกิจประจำวัน รับรองท่านรวมมหาศาล ไม่ใช่ นั่งกรรมฐานไปสวรรค์นิพพานนะ เอารวยก่อน เอาสวยด้วย ดีด้วย มีปัญญา แก้ปัญหาในบ้านได้เอาแค่นี้ก่อน

สำคัญทำไปแล้ว แก้ปัญหาอะไรก็ไม่ได้ จะไปสวรรค์นิพพานเป็นไปไม่ได้ เอาแค่ขั้นต้นของคนในมนุษย์ที่อยู่ในสังคมนี้ก่อนนะ มันมีความหวังอย่างนั้น

อาตมาไปเมืองจีนไม่ได้ไปเที่ยวนะ ไปสวดมนต์ฉลองวัดไท้หิ้ง วัดนี้อายุ ๑,๒๐๐ ปี รัฐบาลจีนไม่ปิด เพราะมีประโยชน์ต่อประชาชน และประเทศชาติ สอนหนังสือเด็ก

แต่วัดอีกหลายหมื่นวัดถูกปิดหมด เพราะสวดกงเต็กเอาสตางค์คนจน รัฐบาลจีนจึงปิดวัดไม่ให้มีพระ พระก็ต้องออกไปทำมาหากิน

คนจีนในประเทศไทยก็ชอบกงเต็ก แต่ก็ไม่รู้ความหมายที่เขาเดินกงเต็ก เอาสตางค์ ทิ้ง ๔ บ่อ อาตมาถามพวกกงเต็กก็ 모르 อาตมาไปรู้มาจากหลวงจีนที่วัดไท้หิ้ง

กงเต็กก็คือ คำสอนของพระพุทธเจ้า ให้มีสะพาน มีที่พึ่ง วิ่งลงสะพานแล้ววิญญูณ ก็ไปยืนยันกับขมบาล ขอให้พ่อ ให้เตี่ยไปสวรรค์ แต่มันไปไม่ได้หรอก

บ่อ ๔ บ่อคืออะไร ทิ้งสตางค์ลงไป อาตมาถามคนจีนในจังหวัดสิงห์บุรีก็ไม่รู้ เขาบอกว่า ทิ้งไปอย่างนั้นเองตามประเพณีจีน

บ่อที่หนึ่ง ไปใช้หนี้เก่า

บ่อที่สอง ไปให้เขากู้

บ่อที่สาม ไปฝังไว้

บ่อที่สี่ ไปทิ้งเหว

สมภารวัดไท้หิ้งบอก ส่งภาษาจีนกลางเสียด้วย อาตมาถามท่านว่า “เอาตีกไปเผาไฟนี้ ได้อะไรหรือ”

ท่านสมภารวัดไท้หิ้งตอบว่า “อาช่วยเซี่ยเท้าเอ๋ย เขาเผาเป็นปริศนา ว่าที่เผาไฟเอาไปไม่ได้ ไม่ใช่ว่าเตี่ยตายแล้วเอารถยนต์ไป เอาตีกไป ไม่ใช่อย่างนั้น”

นี่เป็นปริศนา รถก็มีตีกก็มี บ้านก็มี แอร์ก็มีเอาไปไม่ได้ เอาไปเผาไฟหมด ที่เอาไป ได้ต้องใส่ใจไป ทรัพย์สมบัติเอาไปไม่ได้ ต้องเอาไปเผาไฟหมด! ท่านตอบได้ดีมาก

บางคนมุ่งดำไปงานศพ บอกว่าไว้ทุกข์ ไว้ทุกข์ที่ไหน ใครตายก็ไว้ทุกข์กันทั่วประเทศ มุ่งดำนี่โปรดไปสอนลูกหลาน ไฟมันดับแล้ว พ่อก็ตาย แม่ก็ตาย มันมีดจึงมุ่งดำ เธอจงทำตัวให้ขาว ให้พึ่งตัวเองได้ นี่ซิไว้ทุกข์ของไทย รู้กันไม่จริงทั้งนั้น

เล่าถึงอุณเรือนไฟใหม่ อาตมากลับจากเมืองจีนบอกว่า ไม่เป็นไร อุณเรือน เดี่ยวจะช่วยนะ ใช้หนี้เก่าไปเถอะ เราเคยไปลักทรัพย์เขามา ไปโจรกรรมเขามา นะ ก็ขอให้ใช้หนี้ให้หมดไป คนที่ทำการมฐานเป็นการใช้หนี้ด้วยนะ สร้างความดีกันใช้หนี้เขา

ท่านจะรู้เรารู้เขา รู้แจ้งถึงใจ ถึงจะรู้ว่าสร้างความดีไปใช้หนี้เขา ท่านจะไม่น้อยเนื้อต่ำใจ อาตมาให้เหตุผลอย่างนี้

อาตมากลับมาก็ให้นำแม่อุณเรือนเข้าเฝ้าสมเด็จพระสังฆราช พระองค์ก็นึกถึงบุญคุณ ว่า เออ! เคยทำสารกับกับข้าวนะหนูเอ๋ย เอาละสมเด็จพระสังฆราชจะประสาทพรอีกครั้ง จะเสด็จไปในงานเธอ และตั้งชื่อร้านให้ใหม่ เดิมชื่อร้านวรทัศน์ สมเด็จพระสังฆราชตั้งให้ใหม่ชื่อ **วิอาภาพรรณ**

เอาละลูกเอ๋ย สมเด็จจะให้พรแล้วก็สร้างบ้านใหม่ ชื่อที่ได้หมดเลย แล้วไปสร้างที่สระแก้วอีก ๔-๕ ห้อง เดี่ยวนี้อยู่สบาย

ในที่สุดสมเด็จพระสังฆราชเสด็จเปิดร้านให้ด้วยพระองค์เอง พร้อมพระวัดราชบพิศ และนิมนต์พระทีลพบุรีผสมไม่ต้องขอทางการ ท่านบอกว่าไปส่วนตัวนะลูกเอ๋ย

เลยรวยกันขึ้นมา มีเงินมีทอง เขาจะไม่ลืมพระคุณคนอย่างนี้ มีงานเขาก็มาช่วย

คนที่มีความวิปัสสนา แต่งตัวก็สวย จิตใจก็รวยนะ มันสวย มันรวย มันดี มีปัญญา คนที่มีธรรมะไม่จนนะ ไม่จนแน่ ๆ

สมเด็จพระสังฆราชเสด็จเปิดแล้ว อาตมาก็ไปช่วยงาน จึงบอกอุณเรือนว่า ใครมาช่วยทำบุญเอาถวายสมเด็จพระสังฆราชสร้างโรงพยาบาล ได้สองแสนกว่าบาท แล้วยังถวายเครื่องไฟฟ้า ตู้เย็น อะไรใช้ได้ถวายหมด

สมเด็จพระสังฆราชเสด็จมาที่นี่ ๕ ครั้ง อาตมารวมกันถวายเงินทุกครั้งเข้าโรงพยาบาลได้ล้านเศษ ชื่นใจ เงินไหลมาเอง เทวดาโปรดปรานเพราะมีสัจจะมีความจริง ร้อนถึงเทวดาร้อนถึงพระอินทร์ ส่งทิพยเนตรช่วยเรา ไม่ต้องใครอื่นช่วยได้

ถ้าท่านทั้งหลายเจริญกรรมฐานได้ แผ่เมตตาอโหสิกรรม ท่านจะมีโม่งช่วยท่าน **โม่งดำ** คือวิญญาณทั่วไปช่วยท่าน **โม่งแดง** เชื้อชาติของบิดามารดา กรรมดีที่ทำต่อบิดามารดา ช่วยได้คือ **โม่งแดง โม่งขาว** คือบุญกุศลบริสุทธิ์ใจช่วยได้นะ ท่านจะเป็นพระเอกนางเอกในเรื่องละครชีวิตจนตาย ขอฝากไว้ท่านนี้เป็นหลักปฏิบัติด้วย

คนไม่ลืมนพระคุณคน อาตมาขอฝากน้ำใจ อาตมาจะให้ใครเป็นหมื่นเป็นแสน จะไม่จด จะไม่จำ เพราะไม่หวังผลตอบแทน ถ้าหวังผลตอบแทนจะเสียใจเปล่า ๆ

โยมเลี้ยงลูกเอาบุญเถอะ อย่าหวังผลตอบแทนนะ จะเสียใจทุกราย รักคนนี่มากนั่นแหละจะเข้าใจ เกลียดคนนี่มาก จะต้องไปตายไปอยู่กับคนที่เราเกลียดเขา ขอฝากไว้เป็นกำนัล ใจดีกำหนดจดจำเป็นข้อคิดในวันนี้ด้วย โดนกับอาตมามาแล้ว ยิ่งเกลียด ยิ่งเข้าใจ ยิ่งรักยิ่งห่างไกล

เกลียดให้แม่เมตตา อย่าไปเกลียดเขา แล้วความเกลียดหายไปความเมตตาจะเข้ามาแทนที่ ความรักจะเกิดมีในน้ำใจ อุ່นเรื่อนเกลียดอาตมานะ เลยมารช่วยเอง สามิเลยไม่มา นี้กฎแห่งกรรมนะอย่าลืมน

อาตมาให้ใครจะไม่จดไม่จำ ไม่หวังผลตอบแทน แต่บุญกุศลจะช่วยเราเอง ร้อนถึงพระอินทร์ แต่ใครให้น้ำชาแม่แต่ถ้วยเดียว จะไม่ลืมนพระคุณเขาเลย และเราก็เจริญรุ่งเรืองมาจนบัดนี้

ขอสรุปใจความว่า ผู้เจริญกรรมฐานจะเกิดอานิสงส์ ๕ ประการดังนี้

๑. มีธรรมะ
๒. สุขภาพดี จิตใจสบาย
๓. การงานเจริญ
๔. การเงินดี
๕. การสังคมดีมาก

ได้เหตุผล ๕ ประการ สรุปสั้น ๆ ถ้าคนไหนไม่มีวิปัสสนา ไม่มีศีลธรรม รับรอง สุขภาพจิตเสีย พลุ่่งพล่านนี้ก็จะพุดอะไร ไม่มีหูรูด

ถ้าคนไหนมีศีลธรรมจากกรรมฐาน แนบสนิทติดในหัวใจแล้ว จงสุขภาพจิตดีมาก โรคภัยก็จะน้อยลง จะไม่มีโรคกายโรคใจ เบียดเบียนบีฑาแต่ประการใด

ถ้ารับราชการ การงานจะเจริญการเงินก็จะดีงาม การสังคมไปไหนมีคนนับหน้าถือตามีคนรักด้วยไม่ตรีอันดียิ่ง

นี่แหละ อุ່นเรื่อนที่มาช่วยเราเพราะอย่างนั้นะ เดี่ยวนี้ลูกของเขาดีทุกคนเลย แล้วขายดิบขายดี จนคนรำลือว่า ร้านนี้ทำไมขายดีนัก ก็ขายถูกนี้มันต้องขายดี ของดีเอามาขายให้มันถูกลงไป อย่าไปรีดนาทาเร้นกัน

ขายดิบขายดีด้วยอัครยาศัยไมตรีของพ่อค้าแม่ค้า มีนางกวักประจำใจคือธรรมะ ไม่ลดละภาวนา ไปไหนมีคนรักนับหน้าถือตา ตลอดทั้งเจ้านายถึงระดับนายพล บอกอุ່นเรื่อนคำเดียวว่ามีงาน ทหารมาแล้ว ทหารเรียกแม่หมดเลย นี่ซิคนมีธรรมะ

หลวงพ่อกัณฑ์

อาตมาขออนุโมทนาในส่วนกุศลของท่านทั้งหลายของคุณแม่ (ดร.สิริ กรินชัย) ท่านวิทยากร และยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ให้คติเตือนใจนั้นเป็นโอวาท

เพราะโอวาทเป็นเรื่องธรรมดา พ่อแม่ต้องให้โอวาทลูก ครูอาจารย์ต้องให้โอวาทลูกศิษย์ โอวาทคือพรอันสำคัญ จงทำดีให้กับพร พรจะให้ดีมีปัญญา

ขอให้ท่านมีความสุขความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป งอกงามไพบูลย์ในพระพุทธศาสนาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอให้ท่านทั้งหลายมีพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ นำผลเกิดสรรพมงคลในกุศลครอบครัวของท่าน

ขอให้ครอบครัวของท่านมีความสุข มีความเจริญยิ่ง ๆ ขอให้บิดามารดาของท่านมีความสุข ปู่ย่าตายายสนุกในการรักลูกหลาน ประเมินผลได้ด้วยรักสมัคสมานสามัคคี เป็นอภิชาติบุตร

อย่างที่คุณโยมทองคำกล่าว พาพ่อแม่มาชื่นใจ นี่แหละเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ ไม่ใช่ตอบแทนพ่อแม่โดยไร้เหตุผล พ่อชอบเหล้าก็เอาเหล้าให้ดื่ม พ่อชอบการพนันก็เอาพ่อไปเล่นการพนัน ไม่ใช่วิสัยที่พระพุทธเจ้าสอน

ลูกที่ดีต้องนำพ่อแม่มาบำเพ็ญศีล บำเพ็ญทานและภาวนา จนเป็นลูกที่ดี ต้องตอบแทนด้วยความถูกต้อง ให้พ่อแม่ไม่สรวรรค์นิพพานนี้หายากเหลือเกิน

ขอบุญกุศลดลบันดาล ให้ทุกท่านจงประสบแต่ความสุขสันต์นิรันดร ขอจงเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย ๔ ประการ มีอายุขอให้ยืนนาน วัฒนโณ ขอผิวพรรณผ่องใส สุขขัง ขอให้สุขภาพกายอนามัย ทุกท่านโปรดได้ใจดี โรคภัยไข้เจ็บมีก็โปรดหาย สิ่งทั้งหลายที่คิดไว้ ณ บัดนี้ และจะคิดต่อไปโอกาสหน้า จงสำเร็จผลดีผล สมเจตจำนงความมุ่งมาดปรารถนาทุก ๆ ท่าน เทอญ